

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 27 februari 2012 in zaak nr. 12/1520 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 13 januari 2012 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en de minister opgedragen een onderzoek te verrichten naar de medische gesteldheid van de vreemdeling en vervolgens een nieuw besluit op de aanvraag te nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien in de bestuurlijke fase geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde niet kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, ter beantwoording van de vraag of het besluit van gelijke strekking niettemin door de rechter dient te worden getoetst, beoordeeld dient te worden of zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45) voordoen.

Dat betekent niet dat bij de beoordeling of sprake is van evenbedoelde bijzondere feiten en omstandigheden ter toetsing staat of de minister zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat het beroep van de vreemdeling op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) faalt (zie onder meer uitspraak van 26 april 2005 in zaak nr. 200502597/1, www.raadvanstate.nl). Aan die toetsing van het standpunt van de minister komt de rechter eerst toe, nadat hij zelfstandig tot het oordeel is gekomen dat de feiten en omstandigheden die de vreemdeling in het kader van artikel 3 van het EVRM heeft aangevoerd, in het licht van de beoordeling in de eerdere procedure en het bepaalde in artikel 13 van het EVRM, zodanig zwaarwegend zijn, dat de wijze waarop hij het besluit van gelijke strekking naar nationaal recht dient te beoordelen, er aan in de weg staat dat een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing in de beoordeling van het beroep wordt betrokken.

2. In de grieven 1 en 2 klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat in zijn geval sprake is van de hiervoor onder 1. bedoelde bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden. De minister voert daartoe aan dat, voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, het door de vreemdeling overgelegde overzicht van de medische dienst van het Detentie Centrum Rotterdam van 27 januari 2012 (hierna: het medische overzicht) niet kan dienen ter staving van zijn verklaringen over zijn medische gesteldheid en dat de vreemdeling hiermee dan ook niet heeft aangetoond dat in zijn geval sprake is van dergelijke bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden.

2.1. De vreemdeling heeft aangevoerd dat overdracht aan Italië, gelet op zijn medische omstandigheden, een schending oplevert van artikel 3 van het EVRM. Hij heeft ter staving van zijn stelling het medische overzicht overgelegd, waarin staat dat de vreemdeling heeft aangegeven dat hij zichzelf van het leven wil beroven.

2.2. Het medische overzicht bevat geen diagnose, maar slechts een weergave van eigen verklaringen van de vreemdeling. Voorts blijkt uit dit medische overzicht niet dat de vreemdeling onder behandeling staat en vermeldt het niet of het door een arts is opgesteld. Reeds daarom kan het niet dienen ter staving van de stelling dat sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, als bedoeld in het arrest Bahaddar.

De grieven slagen.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet ook op hetgeen hiervoor onder 2.2 is overwogen, het beroep alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 27 februari 2012 in zaak nr. 12/1520;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

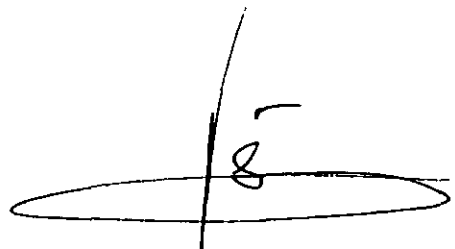
w.g. Van Leening
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 oktober 2012

307-603.

Verzonden: 12 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser